

og så er det den løsning, ministeren har lagt op til, og den synes jeg er yderst fornuftig.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Ja, jeg har fået sådan en lidt bizar trang til at stille fru Henriette Kjær et personligt spørgsmål. Som vi har hørt, er hr. Steen Gade jo meget inderlig i sin form. Han formår at anlægge sådan et utrolig varmt og inderligt tonefald. Det gælder, når han er inderlig foruroliget over, hvordan min forstand har det inde i den her oste-klokke, jeg befinder mig i, men det gælder også hans inderlige og varme omfavnelser af fru Henriette Kjær, ja, nogen kunne måske få den mistanke, at det var i håb om måske at kunne sætte lidt lus i det udlændingepolitiske flertals pels.

Men mit spørgsmål til fru Henriette Kjær er nu: I hvilken rolle vil fru Henriette Kjær egentlig helst befinde sig? I den der positive varme eller den negative varme? Jeg ved godt, hvor jeg helst vil være, men jeg vil så føje til, at jeg ikke vil tage det fortrydeligt op, hvis fru Henriette Kjær ikke vil svare på spørgsmålet.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg vil sige, at jeg mere har det sådan, at jeg ikke helt føler, jeg kan leve op til hr. Steen Gades forventninger, så jeg føler, der ligger sådan et forventningspres på mig, jeg ikke kan leve op til, og det kan jo godt give mig visse problemer. Så tror jeg ikke, vi skal komme de personlige forhold nærmere.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg hørte jo en vis form for åbenhed fra fru Henriette Kjær's side, og det synes jeg er al ære værd. Og så hørte jeg også fru Henriette Kjær's negative argument imod det her forslag, nemlig at vi risikerer at skabe en falsk tryghed, som kan vise sig ikke at holde eller give bagslag, eller hvad man nu kan sige.

I betragtning af at fru Henriette Kjær jo med egne øjne har set, hvordan de afviste irakiske asylansøgere har det i dag i Sandholm, i Avnstrup, synes jeg bare, at vi må gøre noget drastisk, og det tror jeg egentlig også fru Henriette Kjær er indstillet på. Hvis ikke det her forslag er forslaget, der virkelig kan give nogle forbedringer for de menneskers levevilkår, hvad kan så?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det kan jo det, hvis de pågældende arbejder målrettet med den tankegang, at de skal sendes hjem, og de skal være forberedt til at komme hjem – det synes jeg er utrolig vigtigt – så de ikke er bange for, hvad de kommer hjem til. Selvfølgelig kan man, hvis man shiamuslim, være bange for at komme hjem til en landsdel, hvor der er mange sunnimuslimer. Den frygt forstår jeg hundrede procent godt.

Men derudover er det jo vigtigt, at man føler sig i stand til at kunne indgå på arbejdsmarkedet, at man ved, at ens børn er rustet til at kunne indgå i skolesystemet, og det er det, jeg synes der er opgaven nu, nemlig at de foranstaltninger, der er på centrene, målrettes til at bygge menneskerne op. Og der synes jeg, vi stadig væk har et job at gøre, og det mener jeg så at vi skal prøve at komme i gang med i første omgang.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jo, men problemet er jo, at det, der sker nu, ikke er godt nok. Og når fru Henriette Kjær så siger, at det gælder om at forberede sig arbejdsmæssigt og gennem børnenes skolegang osv. osv. på at få en ordentlig tilværelse, når der en eller anden gang bliver ordentlige forhold f.eks. i Irak, er det bedste, man kan gøre for de folk, så ikke, at de får den her ro og tryghed, samtidig med at de er fuldstændig klar over, at når der bliver nogenlunde fred eller i hvert fald ordentlige forhold i Irak, så skal de vende tilbage?

Er det ikke den bedste måde overhovedet at sikre, at de er forberedt på at komme hjem igen, når forholdene tillader det?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg må altså sige, at jeg blev noget chokeret, da vi så den her meget omtalte TV 2-udsendelse med de kosovarer, der var blevet sendt tilbage, hvor børnene ikke kunne tale deres hjemlands sprog, men kun kunne tale dansk, og derfor havde meget svært ved at kommunikere med deres kammerater og følge med i skolen osv. Og det er jo det, der vil ske, hvis vi siger: Nu får I en midlertidig opholdstilladelse, og værsgo, ud i en lejlighed her og der og alle vegne. Det er naturligt der, at man skal indgå i det skolesystem, der nu er det danske, på den lokale folkeskole.

Det giver også nogle sociale kompetencer, jeg mener kan være meget værdifulde, men det gi-